

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Kedd

107. szám.

Pest, július 18. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizetettetik.

Ó Bécse. Jul. 14 este 10 órakor.

Folyó hó 13-án este csapataink következő helyeken állomásoztak. Hegyesen feküdt egyszárny gr. Kolowráth ezredes alatt, Kanisán, Bocsén és Petrovoszeloinál a más rész; Demianovics major a balszárnyal Földvárnál állott; az Ó Keri 6 ezer emberből álló tábor ó kéri uton létező sáncz elibe volt állítva.

14-én reggel 3 órakor a három oldalon felállított erő recognoscirozás végett a kijelölt helyre ez. Tamás előtt megjelent. Az Ó Keri táborból a tolnai és bácsi jól fegyverzett nemzetőrség az Ó Kertől Sz. Tamás felé vezető hid megrohanására és elfoglalására vett volt parancsot, de a következő események alatt magát épen nem mutatá, sőt a tüzelés után vett biztos tudósítások szerint ezen órság szétoszlott. Ezen tény felett — mint-hogy a körülményekről s lehetőségekről értesítve még nem vagyunk — ítéletünket felfüggesztjük, de annyi való, hogy az érintett nemzetőrségnek megfoghatatlan elmaradása Bechtold őrnagy erélyes intézkedéseinek sikerét egy részben lehetlenné tette.

4 óra tájban a Ferdinand huszárokra s ágyutelepeinkre a sz. tamási szőlőkől erős tüzelés kezdetett meg, mire Bechtold őrnagy a Sz. Tamási redoute-ot elkezdé ágyuztatni. Demianovics pedig e jelre Földvár felől hasonlóan megtámadá Turiát. Illy állásban és folytonos tüzelés közt tölt el körül belől egy óra; midőn a vezér őrnagy ur seregeit rohamcsapatokra (Sturmcolonne) osztá

fel. A csapatok állottak honvédi, don Miguel és Wilhelm gyalogságból összes számban 2000. A város rövid időn lángokban és porrá zúzva volt, de az előtte levő sánczvár a leghatalmasabbul felszerelve és számtalan ágyukkal ellátva. Ide fordítottá tehát Kolowráth az ágyukat de minden látható siker nélkül.

Ez alatt Szent Tamáson borzasztó dolgok történtek. Az ott lakó magyarság az első ágyulövésekre menekülni igyekezett s a szőlők felé sietett, hol utját egy posványos folyó zárta el, öt nővel, gyermekekkel és férfiakkal térhelt kocsi hajtattott be a vízbe, de annak iszapossága miatt felakadt és elmerült úgy, hogy a benne levők csak a koscsik tetejére hágva kiáltozhatának segélyért. A látomány vértfagyaláló lón.

A menekülők nyomában dühös rácz csapat a partokról lödözve a szerencsétlenekre, s késekkel és szuronyokkal gyilkolva le a hátramaradt, utolért magyarokat, tekintet nélkül korra, kímélet nélkül a nemre. A folyó szemközti partján volt a mi egyik csapatunk Kolowráth alatt, kinek szünteleni tüzelése végre kényszeríté amazokat a partokról befelé a kukoricza földekre vonulni, mi által a vízben levő szerencsétlenek kiszabadítása lehetőségessé tétetett, az ellenség golyói a part felemelkedettsége miatt lefelé nem hathatván. A szerencsétlenek egy része kiuszott, nagyobb része kimentetett s a mentők kitünőleg gr. Károlyi Ede segédtiszt emlitendő.

A felbőszült rácz és szerb csapat egy része ez alatt a folyó egyik általa jobban ősmert részén átkelven, magát ágyutelepeink megrohanása vagy más egyéb czél végett a kukoricza földben elrejté.

Gr. Károlyi Ede ekkor a parancsa alatti lovas ágyukkal s a megmentett szerencsétlenekkel az Ó Bécsei utra rendeltetett, hová Kolowráth az ott levő telep biztosítása végett csapatjával már előbb elment. Ezen alkalmat a rejtekben levő ráczok használni akarák, s a hátulmaradt s rozsz elfogatok miatt a jó fogatu ágyukkal nem ért löporos és más társzekereket (mellyeken a menekült szerencsétlenek is ültek) megrohanták, de tervök meghiusult, mert az előre haladtak őrszemeit kincmkerülhetvén, a Gombos hadnagy és Károlyi Ede alatti escadron kivonulással rohant vissza, s csapásai alatt az ellen telyesen semmivé tétetett, a kukoriczába csak kevesen menekülhetvén. Így rendelt helyeikre minden további baj nélkül, s utócsapatainkkal együtt megérkezünk.

Most az egész sereg az Ó Bécsei utra jött, menete az elvágás ellen a Földvár felől sietett szárny által levén fedezve.

Délután 2 órakor értünk be Ó Bécse, miu-

tán tegnap esti 8 órától kezdve egy pillanatnyi nyugalmunk sem volt.

Bechtold őrnagy ezen recognoscirozásból, meggyőződött az ellenségnek hatalmasan erős állásáról, miért is magát védelmi állapotban helyezvén, segédtiszt gr. Károlyi Edét a hadügyminiszterhez küldé ágyuk és segédsergek küldése iránt felszólítani.

Különösen méltányló dicséretet és elismerést érdemelnek Bechtold és Kolowráth, mind erélyes intézkedéseikért, mind pedig személyes vitézségeikért, melly őket mindig a legveszélyesebb pontokra vivé. Csak örvendünk lehet, hogy a gr. Kolowráth ellen szórt hírek illy férfias és becsületteljes viselet által bizonyíttatnak valótlannak lenni. Az ezredes gróf ur biztos lehet, hogy e hon sem elismerésben sem jutalmazásban az érdem iránt fukar nem leend. Ifju polgártársunk Károlyi Ede is méltólag sorozandó derékeink mellé. —

A lázzadok állása valóban erős, ezt tagadni nem lehet. Ágyuk száma alkalmasint nagyobb mint a mieinké, azért nekünk mindenképen segítség kell ágyukban és emberekben. A nemzetőrségre a történetek után alig számíthatunk, az jó lehet utszai harcra, ablak csatára, barricád védelemre, de nyílt téren és rendezett ellenség elibe — most legalább — aligha való. Azért igen kívánatos volna az országban még szerte fekvő sorkatonaságot is mind segélyünkre, egyesülésre küldeni, így egy csapással az egészet semmivé tehetnők. A nemzetőrség a belső rendet mindenütt magára is feltarthatná. Lehetetlen még azon több oldalról és sokszor mondott ohajtást is egész szívünkben nem osztanunk, bár Olaszországban levő magyar ezredeinknek csak egyike hivatnék vissza. Az isten, a magyarok istene méltólag büntet, ha, midőn saját fejünk felett ég a pusztító láng, máshol fecséreljük el életünket.

Huszáraink és önkénteseink megannyi hősök. A golyóeső és bombahullás mellett tréfákat csinálnak, s elhullott társaik látása csak nagyobbítja lelkesülésöket. Isten önnökkel.

János főherczeg f. h. 11. megérkezett Frankfurtba harangzugasok és mindenféle ceremoniák közt. Másnap Gagern köszöntő szavaira a szövetségi gyűlés előtt kinyilatkoztatá; hogy: a Reichsverwerséget elfogadja, s miután ez a bécsi k. helytartói állásával semmiképen össze nem egyeztethető, erről lemond s ezután csak Németországnak fog élni; azonban a bécsi ország-

gyűlést — mivel már ő felségének megígérte — megnyitandja. de ezzel mindent is magtelt Ausztriában ezutánra.

Igazán szólva az országgyűlés csak holnap fog kezdődni.

Fel fog vétetni a válaszfelirat a trónbeszédre,

A javasolt válaszfelirat előttünk fekszik, s nyíltan kimondjuk, hogy az egy nemzet méltóságával össze nem fér.

A szerkesztés egy ultraministerialis párt teléből folyt, olyan párt, mely idő nap előtt a ministereket, mint nagyon is liberalisokat el fogja hagyni.

Az oklevél, mely előttünk fekszik, hiven emlékeztet a magyar szolgaság napjaira, midőn a nemzet nevében a pulya aristocratia, mint porban csuszó féreg, könyörgve járult a dynastia lábához, hogy legyen kegyes és méltóztatnék minket pártfogásába venni.

Nemzetem! ki reményekkel vagy, hogy Europa szabad népeinek első sorába léptek, hártsd el magadtól ezen opprobriumot.

A mi azon iratban van, az nem modora egy büszke és szabad nemzetnek.

Most a magyar akarja megőrizni a királyi széket, mellynek e perozben állandó helye miacsén, s melly mint több ministeri rendeletekben olvassuk, immár roskadoz.

A szabad elvű követek a trón beszédet remélik meg fogják támadni.

Meg fogják mutatni, hogy azok kik ezt szerkesztik arra, sem képesek, hogy egy hirlapi cikket írjanak nem, pedig, hogy illy ünneppélyes documentumot fogalmaznának.

Csupa üres phrasis, szó halmaz és szándékos kikerülése minden határozottságnak.

Azt mondták, hogy e beszédet a Marcius irta sajtóirából a ministeri pártra.

A szerkesztet Kazinczy Gáboré az egykor oly buzgó radical férfiúé — s azon párté, mely most ezzel világos tanúságot ad, hogy az ország új átalakulása nem átmenet egy újabb systemára hanem csak egy országos restauratio a kormány hivatalokban.

Az egész csupa ellentmondás érhetlenség, és sületlenség.

Az első két sort senki sem értheti — Aztán mit tesz az, mi a nyolczadik kikezdésben van, hogy: Megtevék, mit tölünk a királyi szék s a hon egységes érdeke igényelt, hüven, ön tekintellenül. —

Ez az „öntekintellenül“ valóságos röhögő sariva az egészre. Vidéki levelezésben az efféle phrasis meg járja de ur isten a trón beszédben!

Már csak tőrjünk el és szánakozással mosolyogjunk azokon kik az alávetettség kezeiben oly boldogoknak érzik magokat. — Am legyen ezen

irat egy kis codicillus a szolgaság régi cseléd-könyvéhez a corpus iurishoz.

Hanem azért vigasztalhatja magát a valódi, nemzeti párt, mert azok, kiknek lelkéből a magas önérzet ellszált, hosszú tartó jövőre nem számolhatnak.

Na, semmi. A magyar már többször is csalatkozott. El fér még rajtunk az is, hogy most ezen első pillanatban, midőn mint Kossut mondta a szabadság élvezetében a nép még nem tudta magát tájékozni, hogy, akkor a nemzet-geniusa nevében egy némelly az újabb események rohanása alatt a világtól elmaradt táblabírák, olyan vármegyei celebritások adják a tonust.

Europában jelenleg nincs nemzet melly illy nyomorultan szólana fel.

És a magyar beszél így: miután hónapok óta a legnagyobb hetyketéssel hánytorgatta kivívott szabadságát.

A válasz felirat részeit élemezni, a nyilvános vita mezejére fog tartozni, mi nem fogunk e háladalatlan munkához kezdeni.

Hadd legyen szánandó örömük azoknak kik gyönyörködnek abban ha a szabadság eszméinek fejlődése ellenében sikerült gátokat emelni.

Igy tett a juliusi francia kormány is. Dicsőségét abban kereste, hogy vizsatarította az eszméket. Az eredmény: hogy a szabályos fejlődés elmellőzésével az átmeneti stadiumok nem tartathattak meg.

Guizotról — temérdek ugrásokon keresztül Ledru Rollinra mentek által.

Itt is adhat isten valamit.

Nagy Bányárd.

Szerkesztő.

Tudja ön, hogy lehet az embernek a Marciust magának meghozatni a nélkül, hogy prenumerálna reá?

Ez következőképen történhetik.

1. Ha az ember városi kapitány.

2. Ha az ember a helybeli casinoban mint országos hírű férfiu bámultatik.

És miután e két qualitás Tordai István nagybányai kapitányban jó bőven meg volna, történt hogy ez a kopott frater lelki vakságában arra vemedelt, hogy a casino számára megrendelt Marciust lefoglaltatta — s megparancsolta, hogy az ezután érkezendő számok ne a casinoba hanem saját szatmár utcai palotájába vitessenek.

Bánulja meg egy kicsit szerkesztő, mi nem telik ki egy városi keserves kapitánytól.

Uram, uram, Tordai István kapitány uram, mi lelte önt drága bogaram?

Ön ujságokat foglaltat le — mint valami első minister.

Na csak nézze el az ember ezt a nagybányai kis Guizotskát.

Hanem ne sutor ultra crepidam. Ha ön kapí-

tány, lászon hivatala után. Adjon utasításokat a kapitánynak, vigyázzon, hogy az utczákat. Járjon bottal, az urnapi procession s a ki le nem veszi a kalapot, üsse le neki — ezek a nagybányai kapitány dolgai — ne avassa magát olyanokba, mikhez nem ért. Hirlap, politica, constitutionalis eszmék egy oly közben, mint az öné valóságos arany perecz egy nem nevezhető állat orrán.

Aztán tudja-e ön szerkesztő mi szín alatt foglaltatta le Tordai gazduram ön lapjait — azt mondta, hogy az veszedelmes a város békéje ellen.

Ezzel persze ő kapitánysága azt is kimondta, hogy a casino tagjai mind egy lábíg tökölköz, mint kik még arra sem érettek meg, hogy radical lapot olvashassanak.

Hanem ez csak szín volt. — Ezt Tordai maga sem hiszi. A lapot azért foglaltatta le, hogy ő maga otthon kényelmesen olvashassa, s aztán az ott előforduló viccekkel zsebeit megspékelvén, ha délután elballag sógorához a vén Kosotánhoz egy pohár borra, ott azokat mint saját elmeszüleményeit pallogtatja el.

Persze hogy Kosotán bácsi, s Toni Nénije ezeken úgy kaczagnak, hogy a szemközti sóházban a tisztek nem tudnak írni, az mindegy.

A casino tagjai pedig éheznek és szomjaznak az igazságot, és gondolják magokban, ha isten segít ez az emberi kicsepenjtük a kapitányságból s menjen Tordára, vagy oda a hol a bors terem.

Adieu Tordai — egy csókot önnek, gyöngyöm Tordai. Koczincsumk poharat virágom Tordai, és váljunk meg békével angyalom Tordai —

K. F.

Mákvirágok.

— A nemzeti színháznak egy erkélye is van. Ezen az erkélyen állani és társalogni is lehetne a felvenások közt. Miért nem nyitattik fel ezt a kijárás? ezt kérdeztik általunk több páholytartók az illetőktől.

— Ugyan ezen színházban Flotow Máriát adják. Azt mondják, hogy a képviselői tábla érdemes korelnöke a bibliabeli Máriát véle láthatni s midőn helyette egy udvari dámát látt ki eladta magát felkiáltta: oh uram! bocsásd el immár a te szolgádat.

— Azt is beszélük, hogy Csiki Sándor ezen opera első előadásakor jobban izzadt mint mikor phrasis nélkül igyekszik beszélni.

— Azt mondják, hogy a budapesti fiatal nőknek kivált azon része mellyet Himen vén férjekkel áldott meg, — a nemzetőri szabályok azon pontja által, mely szerint a nemzetőr esti 10 órakor házi isteneihez tartozik visszatérni — tökéletesen reactionarius szellemű lön s a régi rendszer helyre állításán munkálodik, midőn t. i. a férjet csak 12 óra vetette haza az último

vagy preferencia mellől, s a nők az experimentális physicanak a különböző testek cohesiájáról szóló tanjaiban órákat vehettek. Sokan ugyan azt hiszik, hogy e tanorák csak annyiban szenvednek az érintett rendszabály által rövidséget, mennyiben az előkészítő kérdések megfajtására idő nem hagyatván a koronkenti patrouille-ozások ideje generalis experimentumok tételére fordították.

— „Fontos tudósítás!” e szokkal adja tudtára olvasóinak a Budapesti Híradó, hogy rég megérdemelt jutalmát elvevé az az meghalt, a visszavonul szilvafáihoz. Oh háromszor holdog szilvafák, mellyeknek jutott a szerencse a devaluationalis cikkek írójára velhetni érdemetlen árnyékaikat; s oh háromszor boldog szilvafák, mellyek ugyan azon író árnyéka ellen. Isten hozád oh Budapesti Híradó! te gyönyörű teleges Mákvirág a hírlapirodalom mezején jótékony előmozdítója a szempillák fokozatos bezártságának hü bajnoka, Lukának, Tiszának et socio-rum. Isten veled! És adió oh B á r á n y! te kedves akol nélküli báránka, kinek egyetlen bégetésed, a haldeklonak hat-ty. a dalul szolgált. Legyen belőled kosocska és nőjjenek meg szarvacskáid, ha még meg nem házassodnál volna. Oh bárány!

Csernátóni.

Jul. 18.

Tegnap este a Széchenyi-ligetben egy Kecskés nevű — mint mondják — ügyvéd lázító beszédek tartott, s zászlóval toborzott az ur isten tudja miféle seregre, beszédje a legveszedelmesebb irányzatú volt, s ha személyisége nem lett volna olly gyáva, gyenge és félnék a következősekről jót állani nem lehetne. A társaság minden osztályai előrántattak általa, a képviselők állása törvénytelennek s nem a nemzet kifolyásának, a ministerium roszakaratúnak, a nemesség polgárság és aristocratia árulónak nevezetett, kik a nép — már az ő — zsirján hisznek. A toborzás csak armány és háló, mellyet — szerinte — befogni akarnak, hogy oda lent 8 krétt legyilkoltassanak, a fekete sereg felosztása csak azért történt, hogy a ministerium velünk a muszkanadrágot huzassa fel. — Illy s más sokkal élesebb kifakadásokat tovább is hallgatni némelylek azért sem hittek a polgári kötelességgel megférhetőnek, mivel a szüntelen gyarapodó tömeg egy nagy része (nap-szamosak, zavargók, dologtalanok és értelmetlenek) hatalmasan éljenezett: azért szó emeltetett ez izgatás és félroismerhellen bujtogatás ellen, s a tömeg józan része e szóra viszhangot is adott, s az éljenező rész elhallgatott, szónoka a magosból leszállni kényszerítvén.

Ez alatt a város kapitánya a történetekről értesítetett s tis óra tájban a szónok urért — ki úgy látszik Blanqui szerepét kívánta játszani s ki szálása előtt még egyszer híveihez parlamentizott, quasi re bene gesta nyugodni ment, egy bér kocsi jött, mellybe betöltve, hogy valami baja

ne történjék, lovas katonaság és nemzetőrök kísérték a város házáig, hol kérdőre vonatásig is ártalmatlanná tétellett. Ha jól vagyunk értesülve ez ember vagy 9-szer folyamodott már hivatalért s minthogy még nem kapott, ezért magának akart valami tekintélyes állást szerezni. (Ugyanez volt, ki martiusban a közönség figyelmét egy placóttal akará magára venni, mellyen írva volt, hogy Kenyeret a népnek. Mi a főváros népét sokkal józanabbnak, a kenyérkeresetet pedig nem olly nehéznek hisszük, a nyugalom komoly felzavarásától félnénk, de illy nyilvános izgatókat — kik még a toborzást is népszerűltetni s megsemmisíteni igyekeztek — legyenek bár bolondok vagy roszakaratuak — szertejárni engedni tanácsosnak nem tartjuk.

Mi bármily visszaélés ellen kikelni, a ministeri politicát — megroni, mint az előtt ugy ezután sem tartózkodunk; de illy roszakaratu s a kedélyek felingerlésére számított izgatások ellen mindannyiszor a mennyiszor szót emelünk és emelni fogunk, míg ereinkben egy csepp vér mozog.

Csernátóni.

Julius 10-én 1848.

Szerkesztő!

Hisszük, hogy hallotta már ön a Hontmegye Szalka mezővárosban tartatott követválasztás után a lelédi hidnál és Szob helységében történt vérengzés történetét; azért mellőzve ennek leírását, csak a vizsgálódásra kiküldött törvényszék eljárását szándékunk röviden megemlíteni.

A vérengzés után harmad napra megjelentek a Törvényszék tagjai Szobon puszkákkal vasvillákkal s kaszákkal felfegyverzett 500 nemzetör kíséretében; — négy nap mulva a nemzetörök sorkatonaság váltá fel.

A vizsgálat 3 nap tartott.

S ez alatt a jelenlevők tanui lehettek: hogyha két párt emberei közt történt vérengzés kinyomozására, s elítélésére a hatalmasabb párt emberei s harcai haldobnak hi mülly részre hárítás nélkül itélik el a gyengébbet.

Igy történt a Szobiakkal is ezek a helységükben történt vérengzésért a legszigorubbán lakoltak s ez a maga rendjén volt.

Dettel is vallhatottak jöhetnek a nemzetörökre nézve a testi büntetés elkerültetett de ez már csak ugyan nem volt a maga rendjén.

A törvényszék eljárása egészen táblabírói módorú, mert jóllehet, hogy a veszekedés a lelédi hidnál kezdődött és csak ennek következtében, a visszavezetett s boszútól ingerlett szobiak által újítatott meg, Szobon; még is a Szobon elkövetett vérengzést vették előbb vizsgálat alá; és ha a vizsgálat közben valamely tanu a Marosiakra akart vallomást tenni — mivel a Marosiak Okolicsányi részén voltak azonnal kiigazítatott; hogy az most nem tartozik a dolgozhoz.

Mi kik a vérengzésben részt nem vettünk ugyan de mind a mellett a törvényszék eljárását s működését s figyelemmel kísértük, — azt gondoltuk: hogy a Marosiakra akkor fognak csak tanuk kihallgattatni, midőn a hidnál vérengzés okai fognak vizsgálatni.

Gondolatunkban azonban csalakoztunk.

Mivel a Szobon történt vérengzés vizsgálatá befejezése után hozzá fogtak ugyan a lelédi hidnál történt vérengzés vizsgálatához, azonban a Marosiakon mindenütt iparkodtak könnyíteni, — ugyanis az minden ember előtt tudva van vidékünkön: hogy a marosiak már a tulsó felén a hidnak, a helembaiakkal — kik szinte Luczenbacher János részén voltak — kezdtek kötekedni, s egy helembait, ki Marosról házassodott Helembára, megfogván fulónfogva rángatták s nyakon verték és csak a hozzájuk jött helyszerebb helembait közbevetésére, bocsátották őt el — s ezen tényre nézve olly tanu hallgattatott ki a ki mint tudva van ritkán szokott józan lenni s e mellett a marosi bíró által, részint fenyegetéssel részint igérettel oda biratott, hogy azt vallja: miszerint a helembaitakkal történt kötekedés, s azon helembait egyén megrángatása, s nyakon verése csak tréfa volt.

A marosiak a hidon átérvén, a korcsma előtt kint lévő néhány polgártárs által gúnyoltattak, közülök egy jó fejű lévén egy hamus fazékot dobott az első kocsihoz. Erre a marosiak dühösen leugrálván kocsiakról, a csúfolódókat botokkal s villákkal támadták meg, s olly kegyetlenül bántak velük, hogy nem csak a csúfolódókat, de az ártatlanokat kik a korcsmában ittak, vagy az udvaron voltak, s azt sem tudták kint mi történik — majd halálra verték.

És ezen elkövetett vérengzésért a marosiak minden büntetés nélkül maradtak. (Kár hogy meg nem dicsérték őket vitézségükért.) Ellenbena csúfolódók, és azok, kik a marosiak kegyetlenkedése ellen magokat védelmezni merészlettek, részint megverettek, részint Ipolysághra börtönbe hurczoltattak, s még a pörbeli költségek vitelében is elmarasztaltattak.

Ments meg Uram minden embert az illy részrehajlatlan igazság szolgáltatástól.

Több szobiak.

Pest jul. 16.

Tudomásomra csak most jutott igaztalan gyanúsítások kényszeritenek ezennel kijelenteni, miként gömöri viszonyokról sem a „Marcius Tizenötödike;“ sem más című lapban egy betűt sem irtam.

Csider Károly.

H I R D E T É S E K.

Heckenast Gusztávnál

kapható e korszerű irat:

Rendszeres elveken alapuló Pénzügyi eszmék, Törvényjavaslat a kármentesi- tésről

és a földbirtokosok

Hitelintézetének

legegyszerűbb terve.

Irtá

Jerney Antal

ügyvéd és mérnök.

Ára 10 kr. pp. a hazáé.

Épen most jelent meg, s Pesten

Heckenast G.

könyvkereskedésében, (váczi utca a nádor vendéglővel szembe) kapható:

Honvédelmi szövétnek

kézikönyvül nemzetőröknek és fiatal katonáknak

Irtá

Raksányi Imre.

Tartalom. I. rész. 1) A háboru bölcséleti és polit. szempontból. 2) A bajnok természetes tulajdonságai. 3) A hadi erő. 4) A hadi tudományok. 5) Főlovasások a hadi mesterségről. II. rész A Ligoy, Quatrebas-i és Waterlőo-i ütközetek leírása táblákkal rajzokkal és térképekkel.
n 8 rét 340 l.

Ára 2 ft. pp.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad utcában 114. szám alatti házban „a kőbánya borforráshoz” czimzet vendéglőben ebéd- és vacsorát jutányos áron lehet kapni.

Hirdetmény

Országgyűlési szállások iránt.

Köszönetet mondok Pest város lakóinak azon szives készségökért mellyel üres vagy nélkülözhető lakrészeiket országgyűlési szállásul beiraták, — úgy hogy az ajánlott szállások száma jóval fölzé a szükséget —

De egyszersmind figyelmeztetem őket; hogy a melly szállásokba eddig országgyűlési tag nem költözött, azon szállásokat tovább ne tartsák függőbe, hanem velők tetszésök szerint rendelkezzenek.

Végre, — ha az országgyűlési szállásokra nézve bármi utólagos kérdések merülnének föl a felek közt: mind azon kérdésekre nézve a felek királyi főlovászmester gr. Battyáni Imre ur ő nagyméltóságához forduljanak, kinek törvényes hatósága az 1844: 11 törv: 17. §-ban továbbá is fel van tartva. —

Van pedig a főlovászmesteri iroda a volt német színház épület 1-ső emeletében, — a nagy hid utcára színháztérre néző szögleten.

Pest jul, 18. 1848.

Farkas János m. k.

országgyűlési szállások rendezésével megbizott ministeri tanácsos.

Tessék olvasni!

Egy tudományoskészségű, az irodalmi pályán is névről és jó oldalról ismeretes fiatal, ki, okadatos irányczikkéi által a nevelési téren is kellő tanszerúsóget fejtett ki, nevelőül, vagy valamelly radicalszellemű hazafi mellé titoknokul ajánltatik. Értekezhetni vele Magyarutca 519 szám alatt földszint 2-ik ajtó mindennap reggel fél 10 óráig.

Az előző vizsgálat által elnyomott, s most Lipcséből megkerült

„Országgyűlés 1847”

czimű röpirat,

jul. 17-én jövő hétfőn,

Hekenaszt könyvvarusnál kapható lesz.

Ára 10. kr.

Szivarok.

Legjobb minőségű fümei, bel és külföldi jutányos szivarok a „Fiume városához” czimzett dohánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3 koronautca, Kernféle házban 102 sz.

Eggenberger és Emich

könyvkereskedésben kapható.

A Nagy Somló hegyről, Vásárról Somló Vársárhelyről; heyzeti, történeli, természeti, gazdasági s költészeti tekintetben. Cseresnyés Sándor Veszprum megye első tiszti főorvosa által.

Egy könyomattal ára 40 p. kr.

Magyar központi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Május 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kérotnak, sziveskedjenek egalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
„ „	tehovonat délben 11 ó. 45 p.
„ „	személyvonat délután 2 óra.
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
„ „	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
„ „	Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Vác felé	reggel 6 óra 30 percz.
„ „	délután 2 óra 30 „
„ „	„ 5 „ 30 „
Vácról Pest felé	reggel 8 órakor
„ „	délután 4 „
„ „	„ 7 „

A magyar központi vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.